

staar i alt Fald Kommissionens Motivering paa en noget anden Maade, og Ordene lyde i hvert Fald lidt anderledes, end den højtærede Minister efter Rigsdagstidenden har gengivet dem. I Betænkningen staar der nemlig, at Nyttens af Statstilskuddene er vanskelig at kontrolere, men det er dog ikke ganske det samme som, at Nyttens af selve Redningsarbejdet er noget vanskelig at kontrolere. Jeg tror, at der baade hos den højtærede Indenrigsminister og hos hele Rigsdagen er en Overbevisning om, at det Arbejde, som Redningshjemmene have udført i de senere Aar, er et godt Arbejde, der er Statens Anerkendelse værd, og denne har netop fundet Udtryk i det Tilskud, som Staten i de senere Aar har ydet.

Den højtærede Indenrigsminister gav videre en Antydning af, at disse Redningshjem undertiden vist bleve et foreløbigt Opholdssted for de Personer, der ellers pleje at gaa paa Landevejen, altsaa dem, man med et bekendt Navn kalder Vagabonder. Det er muligt, at Hjemmene i Fortiden ere blevne benyttede paa den Maade og maaske ogsaa blive det endnu. Men hvis det er Tilfældet, at de ere blevne brugte paa denne Maade af disse Personer — hvori jeg for Resten ikke er sikker paa, at der er noget forkert, det er imidlertid en Ting, jeg ikke skal komme ind paa i denne Sammenhæng —, tror jeg i alt Fald, at det er noget, man er ved at komme bort fra, og paa et enkelt Redningshjem, som jeg kender ret godt, da det ligger i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, er Forholdet i alt Fald det, at man ikke gaar ind paa at optage Personer, uden at de i Forvejen skriftlig forpligte sig til at blive paa Hjemmet mindst et Aar. Statistikken viser da ogsaa, at navnlig dette Redningshjem har ret gode Resultater at opvise i det Arbejde, der er udført for at helbrede drikfældige Personer. Jeg skal i øvrigt sige om dette bestemte Redningshjem, hvad maaske gælder om andre ogsaa, at det udvider sin Virksomhed, og ogsaa af denne Grund vilde jeg finde det meget beklageligt, om Staten af saa smaa-lige økonomiske Hensyn, som det forekommer mig at ville være, nu strøg den Smule Tilskud, som den i de senere Aar har givet til Redningshjemmene. Jeg henstiller derfor atter, om det ikke vilde være rimeligt at beholde det nuværende Tilskud, navnlig ogsaa under Hensyn til, at vi sandsynligvis ikke faa den Statsanstalt for Helbredelse af drikfældige Personer, som Ædrue-lighedskommissionen har foreslaaet, og som Folketinget for Resten i sin Tid har ved-

taget. Hvorledes Forholdet vil blive, hvis Statstilskuddet falder bort, er ikke vanskeligt at sige, for saa maa nødvendigvis Patientbetalingen sættes op, og der vil ikke kunne tilstaas ubemidlede Patienter Friplads — helt eller delvis — i det Omfang, det nu sker, og dette vil til en vis Grad vanskeliggøre det udmærkede Arbejde, som efter min Erfaring udføres paa vore Redningshjem. Navnlig af denne Grund vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister og det kommende Finansudvalg, at man undlader at stryge Tilskuddet til Redningshjemmene.

Den højtærede Indenrigsminister vilde finde det uheldigt, for ikke at sige beklageligt, om Staten i det hele nedsatte sit Tilskud til Skytteforeningerne, og man fik det bestemte Indtryk, at han kun er gaaet med til Beparelser paa dette Omraade, fordi der foreligger Forslag derom fra Sparekommissionen. Den højtærede Minister har heller ikke fuldt ud accepteret Kommissionens Forslag, men indskrænket sig til at foreslaa Tilskuddet nedsat med Halvdelen af det Beløb, som Kommissionen har foreslaaet det nedsat med. Den højtærede Minister lod til at være en Smule forundret over, at jeg ligesom havde udtalt den Opfattelse, at der var mindre Anledning nu til at give Skytteforeningerne Tilskud end i tidligere Tid, da disse Foreninger vare, som den højtærede Minister udtalte sig, mere militæriske. Jeg har i øvrigt ikke brugt Udtrykket „mere eller mindre militæriske“, og jeg skal tilføje, at naar jeg i det hele nævnede den Forskel, som efter min Mening er paa Skyttebevægelsen nu og i den første Tid, da denne Bevægelse blev rejst, skulde det ikke i nogen Grad tjene til Forklejnelse af Tilstanden før, saa lidt som af Tilstanden nu. Jeg refererede egentlig blot et Faktum uden i øvrigt at udtale mig om, hvorfor den forandrede Karakter, som Skyttevæsenet nu maa siges at have, netop skulde begrunde en Nedsættelse af Statstilskuddet. Det er ogsaa efter min Mening fuldt forsvarligt, at Staten giver Tilskud til det, man kalder Sport. Men jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Statens Tilskud til Skytteforeningerne er steget overordentlig stærkt i de senere Aar. Paa Finansloven for 1894—95 var det kun 40,000 Kr. I 1902—03 var det vokset til 46,000 Kr., men paa den sidste Finanslov er det 116,000 Kr., altsaa mere end 2½ Gang saa meget som i 1902—03. Nu er der vel ikke stor Sandsynlighed for, at Skyttebevægelsen har forandret sig i de faa Aar fra 1903. Man kan derfor sige, at jo mere